

Motion till riksdagen

1989/90:Sf253

av Stina Gustavsson och Marianne Jönsson

(båda c)

Pensionen för den som tidvis vårdar anhörig

Inom långtidsvården växer olika vårdformer fram och utvecklas till att förbättra patientens livssituation i form av både kvalificerad vård och effektiv rehabilitering. Detta har lett till att vårdpatienter kan återvända hem under kortare perioder. Anhöriga tar då på sig en tung arbetsbörda och ett stort ansvar. För samhället innebär systemet besparingar.

De flesta anhörigvårdare är i samma ålder som den vårdade och ofta i pensionsåldern. Inte sällan har makarna låg pension. Det finns exempel på att när en patient övergår till att vistas viss tid i hemmet, ofta varannan vecka, återgår försäkringskassan till att klassa ett par makar som samboende mot att de tidigare uppburit pension som ensamstående under sjukhemsvistelsen.

Vi anser detta sätt att löna den anhörige är fel. Samhället borde istället vara generöst i sin tillämpning av lagen. Försäkringskassans tillämpning är det motsatta och personer, som trots möjligheter att kunna vistas hemma kortare tider, vill inte övergå till växelvård. Enligt vår mening måste pensionssystemet utformas så att vårdinsatser av ovanstående slag inte bestraffas.

Hemställen

Med hänvisning till av det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag för att skapa bättre villkor för anhörigas insatser vid växelvård.

Stockholm den 22 januari 1990

Stina Gustavsson (c)

Marianne Jönsson (c)